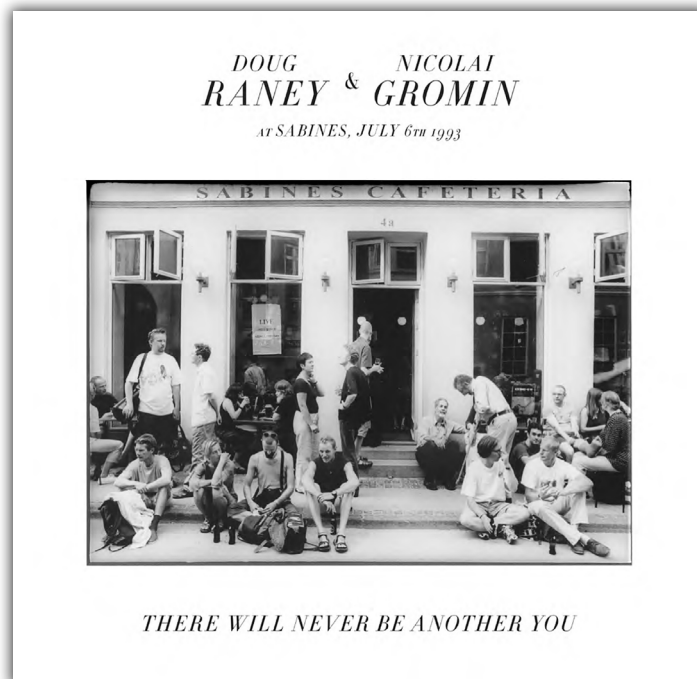


DOUG RANEY & NICOLAI GROMIN

At Sabines, July 16th, 1993

# THERE WILL NEVER BE ANOTHER YOU

CD+digital  
Stunt Records



Stunt Records CD

STUCD 18062



Det var dengang i slut-80'erne og begyndelsen af 1990'erne hvor området omkring Teglgårdsstræde i København, populært kaldet Pisserenden, stadigvæk åndede som en reminiscens af det gamle København. Det var her man stadig kunne finde de sidste "gammeldags" storbarmede ludere i vinduerne. Her lå flere af nattelivets hæderkronede institutioner, blandt mange andre værtshuse som Pelikanen, hvor man slukkede sin tørst til akkompagnement af gårdmusikanter, Stable Bar (nu Mens Bar) med læder, kæder og bare røve og Floss, der åbnede en gang i pre-punkperioden og ligger der endnu. Efter området blev populært blandt hippe rockmusikere, der begyndte at rykke ind i både for- og baghuse ved siden af kollektiver, kunstnere og gadens oprindelige beboere, kunne det måske sammenlignes med San Fransiscos Haight Ashbury, men som en meget københavnsk afart. Det var før de udemokratiske ejendomsprisers himmelflugt fik ødelagt så meget.

Vel – der var altid gang i den. Der lå også en periode et morgenværthus ejet af Papa Bue (København Skægget), hvor den virtuose swing-pianist Ole Dixon underholdt med spillestart kl. 5:00 om morgenen! Det var den gang man gik ud - og ikke gik hjem. Og så var der Teglkroen med et skilt mod gaden, hvor der stod "ØL = JAZZ".

Midt i det hele lå Sabines Cafeteria, en ydmyg kaffebar, med oste og-rullepølse-madder og friskbrygget kaffe hele dagen. Indehaveren solgte, og til forargelse omdannedes stedet til en "bar" med inspiration sydfra og byens første tapas og spansk brandy. Men set tilbage blev Sabines videreført med respekt for miljøet og - efter en

kort periode som et af byens hippeste insteder, med hvad deraf fulgte af fotomodeller, fotografer, journalister og reklamefolk - blev det hele Teglgårdsstrædes mødested. Personalet kunne lide jazz og Sabines deltog tidligt som spillested ved Copenhagen Jazz Festival med daglige koncerter. Der var hovedsageligt tale om duoer, og der var fri entre. Stedets ejer Tim Christiansen insisterede hårdnakket på, at Sabines var en slags dagligstue for stamkunderne, så der skulle ikke betales. Live-musikken var hans årlige gave til alle "stammerne".

Den tætte atmosfære og den konsekvent høje musikkvalitet mindes af mange med glæde, men desværre eksisterede oplevelserne kun i erindringerne. Troede man. Men i dødsboet efter en dansk jazz-aficionado, og medlem af cykelholdet Team Sabines, lå en båndoptagelse med en guitar duo bestående af Doug Raney og Nicolai Gromin, ovenikøbet i lydæssig topkvalitet. Og erindringerne holdt stik: Storslået jazz, totalt afslappet spillet af to ekvilibriste, to jazzguitarister, der begge med overblik og stor gensidig respekt helt hviler i sig selv. Deres dybe indlevelse i og formidling af jazzguitartraditionen er lysende til stede på disse bånd.

Begge musikere blev, uden medbragt stjernestatus eller store armbevægelser, en inspirerende del af det københavnske jazzmiljø. Doug Raney stammede fra New York og døde i København i maj 2016, 56 år gammel. Nicolai Gromin blev født i Moskva i 1938, flyttede hertil nogenlunde samtidigt med Doug i 1978, hvor han døde i februar 2017.



STUNT RECORDS

Sundance Music ApS Gothersgade 107 1123 Copenhagen K Denmark  
T: +45 3333 8720 www.sundance.dk sundance@sundance.dk

Doug havde det ikke fra fremmede. Hans far var den stilskabende guitarist Jimmy Raney, og Doug valgte ikke blot samme instrument, men også samme retning som sin far. Han blev en efterspurgt musiker på live-scenen både i ind- og udland og indspillede en lang række meget fine plader for pladeselskabet SteepleChase i eget navn med danske og internationale musikere, bl.a. trompetisten Chet Baker.

Nicolai Gromins karriere begyndte i 1950'erne, mens han studerede økonomi "hjemme" i Moskva, hvor han blev en central figur på jazzscenen og optrådte i 1962 som den første russiske jazzmusiker uden for Rusland. I Danmark spillede han blandt andre med Thad Jones Eclipse, Svend Asmussen og bassisten Jesper Lundgaard, med hvem han udgav to duo-plader "Blues For Thad" og "Nostalgia", og med egen trio og kvartet, der kan høres på "Blue In Green" på Stunt Records. Han var en sofistikeret delikat musiker med en varm syngende tone. En stille og ydmyg person, hvis kunst fortjener større opmærksomhed.

Melodierne er typiske og naturlige valg for dem begge - melodiske standards. De kom med hver deres favoritter, men også et selvskrevet nummer. Doug medbragte "Something's Up", der starter sættet og Nicolai, "Blues For Thad", der afslutter. Det er følelsen og atmosfæren i musikken, der tæller. Og så er det for øvrigt Doug med den lyse tone i venstre kanal og Gromin med den mørkere lyd i den højre. Han går mere i retning af en blødere guitarlyd, som blev dyrket af Jim Hall og Wes Montgomery, mens Doug tager udgangspunkt i den lyd, som hans far skabte.

Et stort topmøde mellem øst og vest fandt sted i Pisserenden, d. 6. juli 1993 – alt andet er rygter!

PS:

Sabines Cafeteria ligger der endnu. Musikken er anderledes, men ellers er der, takket være de nuværende ejere Karl Johan og Mikkel, ikke sket så meget. Og på væggene kan man stadig nyde fotografen Gorm Valentins originale fotos fra festivalårene.



*Nicolai Gromin (g), Doug Raney (g)*

Something's Up (Doug Raney) / My Funny Valentine (Richard Rodgers / Lorenz Hart) /  
 There'll Never Be Another You (Harry Warren / Mack Gordon) / Nardis (Miles Davis) /  
 Ask Me Now (Thelonious Monk) / Cherokee (Ray Noble) /  
 Estate (Bruno Martino / Bruno Brighetti) / Blues For Thad (Nicolai Gromin).

STUCD 18062 Doug Raney & Nicolai Gromin, There Will Never Be Another You, Stunt Records/Sundance Music ApS.



STUNT RECORDS

Sundance Music ApS Gothersgade 107 1123 Copenhagen K Denmark  
 T: +45 3333 8720 www.sundance.dk sundance@sundance.dk